

Dějme si se Ájleha•kou, Á¾e? Ani neÁekal na odpovÁ•, protoÁ¾e ji znal pÁ™edem, sta•ilo se mi podÁ-vat do oÁ•- a objednal alÁ¾Á-rskou s vaje•nÁ½m koÁ•kem. A sobÁ› taky, jenÁ¾e vÁ-deÁ•. Byl pÁ™ece autem, tak Á¾Ájnej alkohol. Hahaha. MusÁ-me se prÁ½ taky rozmazlovat. Jo, Á•lovÁ•k si musÁ- dopÁ™Ájvat dennÁ› malÁ© radosti, souhlasila jsem.

JenÁ¾e to nevÁ›dÁ›l, Á¾e tou mou radostÁ- je pÁ™Á-mo ON. Á½e pro mÁ› je odmÁ›na bÁ½t tady s nÁ-m, protoÁ¾e se mi jako chlap straÁjnÁ› lÁ-bÁ-, i kdyÁ¾ je trochu starÁjÁ- neÁ¾ jÁj, protoÁ¾e mnÁ› se odjakÁ¾iva lÁ-bili takovÁ- ti zralejÁjÁ- muÁ¾ai. MÁ›j exmanÁ¾el byl stejnÁ› starej jak jÁj a z toho mi zbyl akorÁjt pocit zklamÁjnÁ- a marnosti a ztrÁjty Á•asu. PrÁ½ je to tÁ-m, Á¾e jsem v dÁ›tstvÁ- silnÁ› postrÁjdala otce a tak si teÁ• hledÁjm takovÁ½ ty zodpovÁ›dnÁ½, otcovskÁ½ typy.

NÁ›co na tom bude. MÁ› spÁ-Áj pÁ™itahovaly jejich zkuÁjenosti, jejich klid a vyrovnanost, Á¾e uÁ¾ nÁ›Á•eho dosÁjhlí a nepotÁ™ebovali si nic dokazovat, a navÁ-c se jim lÁ-bily Á¾eny, jako jsem byla jÁj.

Tak jsme pili kafe a povÁ-dali si a jÁj si v duchu pÁ™edstavovala, jakÁ½ by to bylo, kdyby mÁ› polÁ-bil. Moc mi to neÁjlo. KdyÁ¾ jsem vzpomÁ-nala na PavlÁ-ka, mÁ©ho prvnÁ-ho pÁ™Á-tele po rozvodu, tak to Ájlo lehce. ProtoÁ¾e jsem vÁ›dÁ›la, jakÁ½ to je, nebylo tÁ›Á¾kÁ½ si na to vzpomenout.

Ale tady s tÁ-m mi to neÁjlo. PÁ™emÁ½Ájlela jsem, jakej by byl nÁjÁj prvnÁ- polibek. Jestli jen takovej lehouÁ•kej, nÁ›Á¾nej, sotva dotek, a nebo poÁ™Ájnej, dlouhej a vÁjÁjnivej, jestli bude zubama chÁ›pat po mejch rtech a jestli do mÁ› vnikne i jazykem, a nebo jen tak rozdrť-mÁ½ rty tÁ›ma svejma bez toho, Á¾e bych ho ochutnala jak bonbÁ›n, bez poznÁjnÁ-, jestli je jako Á•okolÁjda nebo jako vÁ-no. SedÁ›li jsme a kecali, o niÁ•em a o vÁjem, sama uÁ¾ nevÁ-m, o Á•em, byla jsem jak puberÁ¾aÁ•ka, ale ne ta dneÁjnÁ-, ty dneÁjnÁ- holky â€˜nÁjctky jsou daleko zkuÁjenÁ›jÁjÁ-, ofrklejÁjÁ- a svÁ›tÁjÁ•tÁ›jÁjÁ- neÁ¾ jÁj ve svÁ½m vÁ›ku, od tÁ›ch se mÁjm co uÁ•it. A tak jsem tam s nÁ-m sedÁ›la, vcucÁjvala dojmy kaÁ¾dÁ½m pÁ›rem a pila to studenÁ½ kafe uÁ¾ tak dlouho, jen abych to protÁjhla co nejdÁ½l.

Bylo mi hezky, teplouÁ•ko, mÁ›kouÁ•ko a Á™Á-kala jsem si: teÁ• jsi, holka, v nebi, jeÁjtÁ› ne v sedmÁ½m, ale tak ve druhÁ½m, ve tÁ™etÁ-m. TakovÁ½ pÁ™Á-jemnÁ½ pohlazenÁ- po tÁ½ mÁ½ uspÁ›chanÁ½ duÁjji, my dva a vakuum kolem nÁjs, Á¾ÁjdnÁ½ lidi, Á¾ÁjdnÁj prÁjce, i ta servÁ-rka nÁjs nechala bejt, kdyÁ¾ vidÁ›la, jak se navzájijem sajem oÁ•ima.

ZÁ™ejmÁ› cÁ-til to samÁ½ co jÁj, protoÁ¾e i on dopÁ-jel to svÁ½ kafe po mikroskopicejch douÁjkÁjch. MoÁ¾nÁj taky pÁ™emejÁjlel o tom, jak chutnajÁ- mÁ½ rty, jestli po malinÁjch, jenÁ¾e jsem je mÁ›la nartÁ›nkovanÁ½, a to chlapi nemaj rÁjdi, a tak mÁ› jeÁjtÁ› nepolÁ-bil.

Za chvÁ-li uÁ¾ dopijeme, protoÁ¾e po mililitrech se vypije i oceÁjn aÁ¾ do dna a proberem se do normÁjlnÁ-ho svÁ›ta, vypadnem z toho druhÁ½ho, tÁ™etÁ-ho nebe a jemnÁ½ mrholenÁ- nÁjs dokonale pÁ™ivede zpÁ›t k sobÁ›.

JÁj vpadnu do toho svÁ½ho Á¾ivota a budu dÁjil myslet na chlapy a on do toho svÁ½ho, kterej neznÁjm. Kterej je moÁ¾nÁj vÁ-c rÁ›Á¾ovÁ›jÁjÁ- neÁ¾ ten mÁ›j, ale i v nÁ›m se dÁj myslet na jednu blÁjznivou Á¾enskou, kterÁj si chodÁ- po stavbÁ› na ÁjteklÁ-ch a pak nekone•nÁ› dlouho usrkÁjvÁj alÁ¾Á-rskou kÁjvu a pÁ™i Á™eÁ•i ztrÁjciÁ- souvislosti, protoÁ¾e mluvÁ- vÁ-c oÁ•ima neÁ¾ pusou a jeho oÁ•i taky Á•tou nÁ›co jinÁ½ho, neÁ¾ pusa Á™Á-kÁj.

Nechala jsem se zavÁ©zt na firmu a schraÁ•ovala jsem si v srdÁ-Á•ku takovÁ½ nÁ›Á¾nÁ½ rozechvÁ›nÁ-, kamÁ-nka, co mÁ› budou hÁ™Ájt pÁ™es vÁ-kend aÁ¾ do pondÁ›lka do rÁjna, kdy do nich moÁ¾nÁj zase nalÁjduju dalÁjÁ-dÁjvku.

A pro to stojÁ- za to ten vÁ-kend pÁ™eÁ¼Á-t na
Á°spornÁ½ reÁ¼im, nemyslÁ-te? VODOMÁŠRKA